

ADAMČKOV ČASOPIS

LETNIK 1, ŠTEVILKA 1

DATUM GLASILA: JUNIJ 2020

Osnovna šola Louisa Adamiča Grosuplje,
Dislocirana enota Adamičeva

Razširi krila in poglej, kako daleč lahko poletiš.

PRIPOROČAMO:

- *Intervju: Vid Valič*
- *Učenje na daljavo*
- *Pogovor s Korona virusom*
- *Smešnice*
- *Ilkin pesniški kotiček*

Razmisli! Ko si nekaj res močno želiš, ti lahko uspe vsak cilj, ki si ga zadaš. Prav o tem govori ta misel. Verjemi. Če si kakšno dovolj želiš in misliš, da ti bo uspelo, takrat se moraš le opogumiti, razpreti svoja krila in dosežeš lahko marsikaj. Toda važno je, da pri tej stvari vztrajaš, saj če ne boš, bodo tvoja krila izgubljala moč in kmalu ne boš imel več veselja, da bi to stvar uresničil. Zato le razširi svoja krila in poglej, kako daleč lahko poletiš.

Hana Burnik, 5. b

Všeč mi je ta misel zato, ker me zbudi in spodbudi k temu, da premagam strah in vstanem, če padem. Všeč so mi učiteljice, ki spodbujajo k temu, da tako mislimo. Všeč so mi ta krila, ki te zares ponesejo v neznani

svet, saj ko pogledam krila, mi da dobro samozavest in samopodobo, me zelo sprosti.

Teja Sladič, 4. c

Če se ne bi trudili, ne bi daleč prišli. Trudili smo si doseči cilje, ki nam jih na začetku ni uspelo doseči. S trdom in vajo nam je uspelo. Uspeh zahteva pogum, vajo, trud in željo. Zelo sem se trudil in dobil pogum, da lahko poletim do dobrega življenja. Največja krila sem dobil takrat, ko sem znal sto decimalk števila pi (π). Bil sem zelo ponosen, ker sem z vajo, pogumom, željo in trdom dosegel svoj cilj. Dobil sem nova krila in odšel do naslednjih ciljev.

Kristjan Olenik-Ribič, 4. c

V tej številki:

Zakaj učilna prazna je in kaj je v tem dobrega?	2
Križanka	9
Pravljčni krožek se predstavi	13
Učenci svetujejo	15
Bralni molji priporočajo	16
Kjer je volja, je moč	17
Ob zaključku neverjetnega šolskega leta	17

Če želiš poleteti tudi ti,
obišči pritličje šole.

Zakaj učilna prazna je in kaj je v tem dobrega?

Matej: Dring, dring! Dober dan, Matej pri telefonu.

Igor: Živijo, Matej.

Matej: O, Igor.

Igor: Veš, kličem te, ker že lep čas razmišljam, kako je v resnici prišlo do epidemije in zakaj smo se znašli v karanteni, pa ne najdem pravega odgovora. Kup govoric je o tem. Morda ti veš, kaj je res in od kod se je vzela koronavirus?

Matej: Ne, ne vem. Sem pa slišal, da naj bi ušel iz epruvete v kitajskem laboratoriju v Vuhanu. Tam se je zgodba s covidom-19 tudi začela, kaj ne?

Igor: Tudi sam sem to slišal, ampak sprva so govorili, da je virus izbruhnil na tržnici v tem istem mestu Vuhan, kjer prodajajo tudi netopirje in iz te male živalice naj bi virus prešel na človeka. Zato sem zdaj v dvomih, kaj je res in kaj ne in kakšni so pravi razlogi za nastanek epidemije.

Matej: Mislim, da tega ne bomo nikoli izvedeli. Zato se s tem vprašanjem ne ukvarjam, ker, veš, meni bolj po glavi rojijo skrbi, kako dolgo bo še trajalo to naše življenje brez pravega druženja. Kaj ni čudno, da se pogovarjamo samo še po telefonih in računalnikih?

Igor: Ja, to je čisti dolgčas. Mi je pa mami omenila, da naj bi šli že prvega junija v šolo. Takšno pobudo je dala šest učiteljic. Si tudi ti kaj slišal o tem?

Matej: Kaj res? To je pa res lepa novica. Prav polepšal si mi današnji dan. Komaj ča-

kam, da se spet vidiva v živo, ker vse sošolce že močno pogrešam.

Igor: No, a ne veseli se prehitro, ker morda se ta pobuda učiteljic ne bo uresničila.

Matej: To bi bilo pa res ne navadno, če jim pobuda ne uspe, ker se vse druge dejavnosti odpirajo, od frizerja do restavracij. Tudi naša glasbena šola je spet odprta. Prav včeraj sem imel prvo pravo uro kitare v živo in sem bil zelo vesel, da sem se po dveh mesecih spet srečal z učiteljem. Danes imam v živo še uro nauka. V skupini nas je sedem in upam, da vsi pridejo.

Igor: Uau, super. To boš užival. Ko bi le vse dejavnosti bile spet po starem. Sam že zelo pogrešam plezalne ure. Upam, da se odpre tudi naš plezalni center.

Matej: Tudi sam komaj čakam, da bo spet vse po starem. Do takrat pa je v teh karantenskih časih fino iskati dobre stvari.

Igor: Kako pa naj jih najdem, če ta virus prinaša samo kup slabih reči in celo ubija naše babice in dedke. To je zate dobro?

Matej: To je res hudo in slabo. Koronavirus glede tega prinaša veliko zla. Res pa je tudi, tako se vsaj pri nas veliko o tem pogovarjamo, da nas koronavirus opominja tudi na dobre stvari. Ena takšnih je, da izboljšujemo našo komunikacijo, da smo bolj pozorni drug do drugega, bolj spoštljivi.

Učenci 1. a in 1. b

Igor: Pa vam uspeva? Pri nas se ves čas nekaj prepiramo, ker smo že naveličani vsega.

Matej: Pri nas pa gradimo na lepših odnosih in boljši komunikaciji. Drug drugega več poslušamo in tudi slišimo, izbiramo prijazne, lepe besede, velikokrat pohvalimo drug drugega, o napakah se pogovorimo in se skušamo iz njih kaj novega naučiti, iščemo rešitve, če pride do spora ali pa komunikacijskega šuma.

Igor: Kaj pa je to komunikacijski šum?

Matej: Da ti nekaj poveš, jaz pa to povsem drugače razumem. Mami nas je poučila, da se to velikokrat zgodi, ker vsak od nas drugače razume svet. Ja, komunikacija je zelo zapletena, zato bi bilo fino, če bi imeli v šoli poseben šolski predmet o tem.

Igor: To se pa sliši zelo zanimivo.

Matej: Saj tudi je. Izvedel sem tudi, da so pri pogovorih zelo pomembni naši gibi, rečemo jim govornica telesa. Z njimi lahko hitro ugotovimo, da nas kdo ne posluša ali da laže.

Igor: Ti si se pa v teh tednih veliko naučil tudi o pravem življenju. Prav rad bi te spet srečal. Kaj vse bi naredil, da bi šli spet v šolo.

Matej: Nič lepšega ne bi bilo, kot da bi vsi sošolci spet zaigrali eno Finsko. Tako pa smo vsak zase in še kup pravil imamo, ki jih moramo spoštovati.

Igor: Ampak ta pravila so sila čudna. Niso? Eni pravijo, da gremo lahko na igrišča, drugi ne. To je ena velika zmeda.

Matej: Zaradi tega pa nastajajo spori, konflikti. Tudi o tem sem se v teh tednih veliko naučil. Med drugim to, da sta za spor vedno potrebna dva, a če imata voljo, spor lahko v trenutku rešita.

Igor: Pa veš, da imamo na šoli tudi krožek na to temo? Moja sestra ga obiskuje. Mediatorski krožek se imenuje. Ti bi bil po vsem tem, kar si se med karanteno naučil, več kot pravi za ta krožek.

Matej: Super ideja. Če se bomo seveda vrnili v našo učilno zidano. Saj poznaš to pesem, kajne? Poje in igra jo Tomaž Domicelj, govori pa o tem, kako naša šola stoji pod staro jablano. To pesem zdaj brenkam na kitaro. Glasba mi je v veliko tolažbo, ker smo tako daleč od oči drug od drugega.

Igor: Seveda jo poznam. Tudi meni je všeč.

Matej: Potem jo bova pa skupaj zapela našemu razredu za konec šolskega leta. Če v živo ne, pa prek Zooma, kaj praviš?

Igor: Odlična zamisel.

Matej: Veliko sva se pogovorila danes. Sem prav vesel, da si me poklical, da si ne dopisujeva samo po elektronski pošti. Še se morava slišati. Čim prej.

Igor: Dogovorjeno. Pa hvala za vse te zanimive

»PRI NAS
PA
GRADIMO
NA
LEPŠIH
ODNOSIH
IN
BOLJŠI
KOMUNIKACIJI.«

podatke. Ugotovil sem, da res preveč slabo gledam na ta koronavirus, lepih stvari pa sploh ne vidim. Hvala za to. Pa še veliko zanimivega si mi povedal. Komaj čakam, da mi še v živo razložiš, kako ugotovim, kdo laže, kdo me ne posluša.

Matej: V veselje mi bo. Hvala tudi tebi za vse in se slišiva. Uživaj na polno. Adijo.

Igor: Adijo.

Ažbe Krmelj, 4. a

Pogovor s Korona virusom

Lan Štrukelj, 4. c

»ODŠEL BOM,
VENDAR,
ČE SE
NE
POBOLJŠATE,
SE VRNEM.«

Jaz: Zakaj si prišel v našo državo?

Korona: Žato, da pomagam Zemlji.

Jaz: Kako?

Korona: Ko okužim ljudi, zbolijo in ostanejo doma. Zaprejo se tovarne, zmanjša se promet, zmanjša se kupovanje v trgovinah in s tem ljudje ustvarijo manj odpadkov.

Jaz: Zelo lepo, da pomagaš Zemlji, ampak ni v redu, da ljudje zaradi tebe zbolevamo.

Korona: Žal mi je, da zbolevate zaradi mene, ampak očitno vas nič drugega ne ustavi.

Jaz: Prav imaš, se bomo bolj potrudili, da Zemlja ostane čista, ampak tebe prosimo, da odideš iz naše države.

Korona: Odšel bom, vendar, če se ne izboljšate, se vrnem.

Jaz: Zmenjeno.

Marijana Jeremić, 4. c

Gaja Zakrajšek, 4. c

Korona in vila

Nekoč je živel mali virus z imenom Korona. Zelo rad je nagajal ljudem. Prišla je vila in opazila, da veliko ljudi zboleva in rekla:

Vila: »Joj, koliko ljudi zboleva. Najbolje, da postavim pravilo.«

Poklicala je vse otroke in jim rekla:

Vila: »Dragi otroci! Postavila bom pravila, katera boste morali upoštevati. Naučila vas bom, kako si pravilno umivati roke in kako zelo je pomembno, da kašljate v ro-

Lan
Štrukelj,
4. c

kav in ne v roko. S palico bom vse vrtce in šole zaprla.«

Jon: »Toda, ali se bomo lahko videvali v živo?«

Vila: »Ne, seveda ne, ker vi lahko prenašate virus, če ga imate.«

Bili so žalostni. Nato pa je prišla punčka Petja in jim rekla:

Petja: »Spoštujmo pravila in potem se bomo lahko hitro spet igrali.«

Otroci so veselo šli en meter in pol narazen ter eden po eden odšli domov. Doma so se učili, se srečevali po računalniku in pogovarjali po telefonu ter si umivali in razkuževali roke. Dva meseca so bili

doma, potem pa so pri poročilih slišali, da gredo lahko zopet v šole in vrtce.

Jon: »Jupi! Spet se bom lahko igral z Vido in Lanom!«

Odšli so v šole in vrtce, starši pa v službe.

Jona: »O, živijo Jon, Lan in Vid!«

Jon: »Hej, Jona!«

Vid: »Živijo Jona!«

Lan: »Živijo!«

Vila: »Odlično! Upoštevali ste moja pravila in jaz sem malega virusa naučila lepega vedenja.« Vsi so živeli srečni in zdravi, mali Korona virus pa ni več nagajal ljudem.

Zoja Štrukelj, 4. c

Učenje na daljavo

Nedeljsko popoldne, na obisk sta prišla babica in dedek, ki sta nama s sestro prinesla vsakemu veliko čokolado. In seveda, zelo ju je zanimalo, kako poteka učenje na daljavo.

Babica: O, Tilen, kako si že velik in kako so ti že zrastle lasje.

Tilen: Ja, res je, ampak, ko so bili frizerji zaprti, me je malo postrigla Klavdija.

Babica: Klavdija? Kako? Res?

Tilen: Ja, saj je sebe tudi. (smeh)

Babica: O, saj ni tako slabo. Klavdija, boš frizerka?

Klavdija: Ah, ne, na vzgojiteljsko šolo bom šla.

Babica: Sem slišala, da imate učenje na daljavo, kako pa to poteka?

Tilen: Navodila za delo so

objavljena na spletni strani, ampak naša učiteljica nam v začetku tedna pošlje navodila po dnevih in je veliko lažje.

Babica: Kaj pa, če česa ne razumeš?

Tilen: Lahko vprašam učiteljico preko video povezave ali pa ji lahko napišem e-sporočilo. Veš, da smo imeli tudi kulturni dan in športne dneve in tudi počitnice.

Babica: Kaj ti je bilo pa najbolj všeč?

Tilen: Naravoslovni dan, imeli smo temo zmesi in različne snovi smo morali zmešati v zmes. Z mami sva zmešala maso za palačinke. Naloga je bila zabavna in okusna. (smeh)

Babica: Tako šolo bi pa tudi jaz imela.

Tilen: Vsak teden, dvakrat

na teden se vidimo z učiteljico in s sošolci na videokonferenci, kjer se malo pogovorimo in vadimo snov.

Babica: Ti manjka še veliko ocen? Kako boste pa dobili spričevala?

Tilen: Dobiti moram še tri ocene, pri likovni, angleščini in pri družbi.

Babica: No, kar priden bodi in se potruj, hitro bo konec tega šolskega leta.

Tilen: Ja, na začetku, ko je bila še mami doma, je bilo veliko lažje, ampak sem se navedil tudi delati sam.

Babica: Pridi Tilen, kosilo je na mizi ...

Tilen Jenko, 4. c

Marcel Hudorovac,
1. a

Kako smo doživljali učenje na daljavo?

Spoštovana učiteljica, želim vam sporočiti, kako mi gre šolanje na daljavo.

Vsak dan vstanem ob osmih, pospravim posteljo, prezračim sobo, se preoblečem in umijem. Ko pojem zajtrk, pospravim z mize, po tem pripravim zvezke in prižgem računalnik. Delam na mizi v kuhinji.

V ponedeljek sem bil vesel, ker je bil kulturni dan. Pri angleščini mi mora mami včasih pomagati, ker je treba kaj poslušati na internetu, vaje za angleščino so mi všeč. Seveda imam tudi glavni odmor, takrat se malo pretegnem. Ponavadi delam do kosila. Popoldneve imam proste, včasih grem na sprehod z babi ali teč z družino.

Hvala za vaše popravke, najbrž imate zelo veliko dela. Upam,

da se kmalu vidimo.
Ostanite zdravi!

Blaž Malovrh, 4. c

Draga učiteljica!

Učenje na daljavo mi je iz dneva v dan bolj všeč, a še vedno slabše kot v šoli, saj mi je lažje, če poslušam in si že tako nekaj zapomnim. Pri tem pa si pomagam tako, da si naredim urnik. To, da bi se videli v živo, žal ni mogoče, a se pogovarjamo po aplikaciji Jitsi meet.

Želim, da bi se čimprej videli, medtem pa vam želim kakor se le da dobro karanteno.

Luka Travnik, 4. c

Pozdravljeni, učiteljica!

Kako se imate doma?

Upam, da ste vsi zdravi. Jaz sem v redu. Šola na daljavo se mi zdi malo čudna, ampak sem se že navadila. Težav pri učenju zaenkrat nimam. Želela bi si, da se kmalu vidimo v šolskih klopeh. Malo mi gre na živce, da se ne morem družiti s prijatelji. Ko naredim vse potrebno za šolo, se vsi skupaj igramo družabne igre, včasih pa pokličem svojo najboljšo prijateljico.

Marijana Jeremić, 4. c

Patricia Bigec, 4. c

Šola nekoč in danes

Dedek sedi pred hišo, vnukinja Nika pristopi do njega.

Nika: Dedek, ali si tudi ti hodil v šolo?

Dedek: Ja, tudi jaz sem hodil v šolo, samo tega je že zelo dolgo.

Nika: Dedek, kako je bilo takrat?

Dedek: Tudi takrat je bilo lepo, v šolo smo hodili peš.

Nika: Koliko časa ste hodili do šole?

Dedek: Če se nismo ustavljali, pol ure, včasih pa tudi eno uro.

Nika: Joj, dedek to je zelo dolgo.

Dedek: Ker smo imeli družbo, nam je bilo veliko lažje.

Nika: Ali ste se po telefonu pogovarjali, kdaj greste od doma?

Dedek: Takrat ni bilo telefonov.

Nika: Kako ste se dogovorili, kdaj greste?

Dedek: Šli smo drug do drugega in zvonili po vratih.

Nika: Kdaj pa se je začela šola?

Dedek: Mislim, da se je šola začela ob 8. uri, vendar pozimi, ko je padal sneg in smo zamudili, je učiteljica počakala, da smo prišli v razred in začeli s poukom.

Nika: Potem je bil pouk tisti dan krajši?

Dedek: Ne, ni bil krajši, za toliko časa smo ga podaljšali. Ja, Nika, kako je pa danes, če zamudiš pouk?

Nika: Če zamudim pouk, se opravičim in se usedem v klop, vendar to se zelo redko

zgodí.

Dedek: Nika, ali imaš kaj prijateljev v šoli?

Nika: Ja, dedek, tudi prijatelje imam.

Dedek: No, če imaš prijatelje, potem je lepo hoditi v šolo.

Nika: Dedek, imam še nekaj naloge, zato moram domov.

Dedek: Če boš še kaj potrebovala, pridi in me vprašaj. Adijo.

Nika: Tudi tebi lep adijo.

Gaja Zakrajšek, 4. c

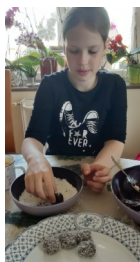

1. a

Učenje na daljavo v 3. c

Letošnje šolsko leto se je spomladi spremenilo v sila neobičajno. Zaradi novega virusa, ki je zašel tudi v naše kraje, smo se morali vsi skupaj sproti učiti in prilagajati novim okoliščinam. Šola je zaprla svoja vrata, povsod so nas začela spremljati opozorila #ostanidoma, maska in razkužilo sta postala nova spremljevalca na vsakem koraku, šolske klopi so zamenjale domače pisalne mize, šolsko tablo pa zasloni računalnikov ... Kmalu smo začeli pogrešati marsikaj, kar je bilo prej samoumevno. In kako močno smo si kmalu zaželeli ponovnega druženja s sošolci in prijatelji. Po začetni negotovosti smo zavihali rokave in se začeli prilagajati novim razmeram po najboljših močeh. Potrebno je bilo ohraniti dobro voljo. Strinjali smo se, da se da z njo premagati vse ovire. Tudi učiteljica Andreja je pogrešala nas učence in iskric v naših očeh, zato je pripravljala različne izzive, ki so nas povezovali.

Sladokusci 3. c smo pripravili številne kulinarčne poslastice. Po receptih iz našega DZ za slovenščino smo se lotili peke jogurtovega biskvita, riževega narastka in omelette. Preizkušali so tudi domače recepte in se s kulinarčnimi dosežki pohvalili učiteljici Andreji, da so se ji kar cedile sline!

Športniki smo tekmovali v skokih s kolebnico. Kdo je naredil največ neprekinjenih poskokov s kolebnico brez odmora? Eden izmed učencev se je spustil v pravo tekmo s svojim bratom. 51 poskokov, fantastični dosežek je odtehtal vse bolečine v mišicah, ki so sledile.

Umetniki smo ustvarjali. Nastale so čudovite voščilnice ob materinskem dnevu, origamiji, žabice, kamenčki, slike in igre iz

naravnih materialov in še kaj.

Iz materiala v gozdu je nastala celo hišica iz vej pokrita z mahom, v kateri po novem biva polžek.

Glasbeniki smo se kar trikrat udeležili skupinskega petja in igranja na glasbila. Glasbila smo poiskali kar v kuhinji ali pa uporabili tista čisto prava. Zaigrali smo pesmi Škrat Dobrošin, Računstvo in Kekčevo. In veste kaj, vsi smo peli tako glasno, da nas je slišala in zapela z nami tudi učiteljica Andreja.

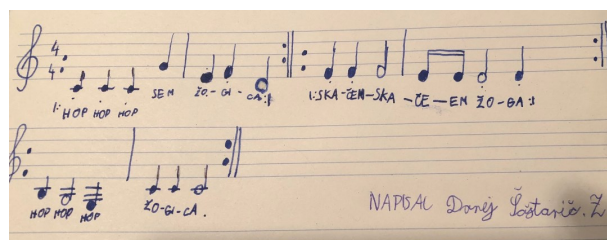
V enem tednu smo izvedli **besedne izzive**, ki so nas povezovali.

Učiteljica je zjutraj poslala **besedo**. Premisliti je bilo potrebno, na kaj te ta beseda asociira, to nato fotografirati ali napisati ter poslati učiteljici. Besede so bile **družabna igra, mamica, žoga, prijateljstvo in koronavirus**.

Nismo pozabili niti na svetovni dan Downovega sindroma.

Nastale so super mojstrovine in celo nova skladba o žogi, pisana za klarinet.

K sodelovanju smo spodbudili celo učiteljico Antonelo iz svetovalne službe.

Učiteljica Andreja je nas učence zelo pogrešala, zato je svoja čustva izrazila na svoj način in nam dan polepšala s tole sliko.

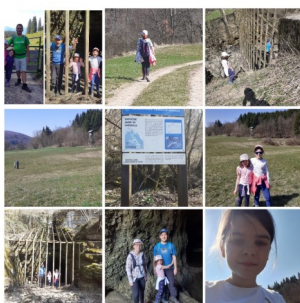
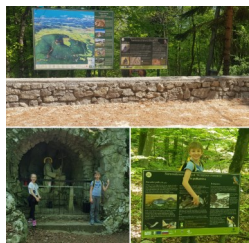
Med učenjem na daljavo smo izvedli tudi kar nekaj dni dejavnosti:

S škratom Galom smo se podali na pustolovščino po Narodni galeriji in opisali portret črne gospice Luize, pri katerem si je Gal **pričaral** Prešernove si poezije. Sledilo je ustvarjanje portreta mamice, ki pije kavo. Nastali so odlični izdelki.

Na Tehniškem dnevu Delam in se zabavam smo zavihali rokave in doma pomagali pri hišnih opravilih.

Športni dan je minil zabavno s Snoopyjem in tudi na pohodih je bilo prijetno. Učenci smo s svojo družino prijetno vreme tudi sicer pogosto izkoristili za sprehode v naravo.

Ena izmed učenk se je potepala po Radenskem polju in opisala svoja doživetja.

Kulturni dan je minil s pekom Mišmašem in učenci smo s pomočjo lutk mišk postali njegovi pomočniki.

Ker smo se tako pogrešali, smo se začeli družiti tudi prek Zoom-a. Zopet smo se naučili nekaj novega.

Po vrnitvi v šolo

Pa je le napočil čas vrnitve v šolske klopi, kjer znova ustvarjamo v razredu. Le kdo ne pozna slavnega mačka Murija? Pri pouku LUM smo ga na poseben način narisali na preprogo s prijateljico muco Lizo.

Pri slovenščini pa smo se odlično odrezali z zgodbo o Piki Nogavički, ki je s Tomažem in Anico doživela brodolom.

Napisali smo tudi pismo Beji, ki bo s starši letovala v kampu v Piranu.

Še malo in šolsko leto se bo končalo, mi pa se že veselimo zasluženih poletnih počitnic!

**Učenci 3. c in razredničarka
Andreja Bolkovič**

Učimo se pisati pismo

Draga Beja!

Slišal sem, da boš s starši letovala v Piranu. Mislim, da boš veliko časa preživela na plaži, vendar ne pozabi, da je Piran pravi obmorski biser. V Piranu si lahko ogledaš Tartinijev tg. Ali ima danes Tartini violinski lok v roki? Lahko si ogledaš tudi sve-

tilnik in se povzpneš na obzidje, s katerega boš videla skoraj celo mesto. Lahko obiščeš tudi čokoladnico in si tam kupiš čokolado. Priporočam ti tudi ogled Muzeja podvodnih dejavnosti. Pomahaj Benečanki, ki čaka beneškega trgovca. Le kako bi lahko zdrža-

la brez ogleda Akvarija, kjer imajo prave morske pse? Seveda si v Mestni knjižnici preberi tudi kakšno knjigo za sproščanje. Upam, da se boš imela super in da boš pomahala Benečanki še zame.

Matevž Mehle, 3. c

Pika doživi brodolom

Pika je nekega dne na podstrešju svoje vile našla star zemljevid skritega zaklada.

Hitro je poklicala Tomaža in Anico. Skupaj so si ogledali zemljevid, pripravili čoln in vse, kar so potrebovali ter odrinili. Z njimi sta odpotovala tudi gospod Fiko in konj. Naenkrat je Tomaž opozoril na skalo, ki je molela iz vode. Pika ga ni pravočasno slišala in zaleteli so se. Priplivali so do obale otoka in čakali na pomoč. Pika je iz nahrbtnika potegnila prazno steklenico. Vanjo je dala list papirja s sporočilom o brodolomu, jo zaprla in vrgla v vodo. Nato se je vrnila k

Tomažu in Anici in skupaj so čakali na rešitelja. A preden je steklenica prišla do njega, so se Pika, Tomaž in Anica že znašli. Lesena vrata stare kočice so uporabili za čoln, vesla prejšnjega čolna pa za jambor. Na vesla so za jadra privezali odejo iz Tomaževega nahrbtnika. Odpluli so in se srečno vrnilo domov.

Pika, Tomaž in Anica so spoznali, da se je v življenju potrebno znajti in ne samo čakati, da to naredi kdo drug.

Ela Mrak, 3. c

Lina Mihalj, 3. c

Benjamin Tomšič, 3. c

Besedni izziv in ustvarjanje

Jaz sem za besedni izziv naredila koronavirus in razkužilo. Pokazala vam bom tudi eno od mask, ki smo jih sami doma sešili za Onkološki inštitut. Maske je iz blaga, ki smo ga dobili. Zraven so bile tudi elastike.

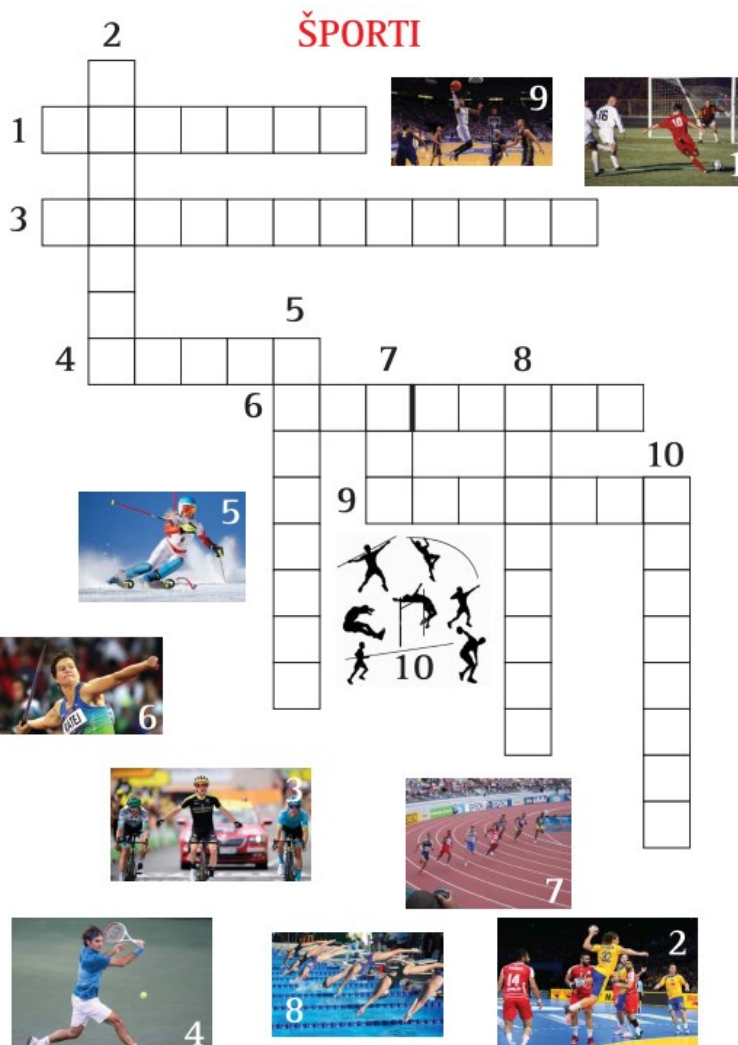
To je razkužilo. Narejeno je po mojem načrtu. Ima znake, ki pomenijo, da vsebuje nevarne snovi.

Koronavirus je cofek z očmi in usti. Najprej sem porabila vso rdečo volno, potem pa še nekaj različnih barv volne zato, ker med koronavirusom sem delala veliko različnih stvari.

Ela Mrak, 3. c

KRIŽANKA

Ilka Gantar Kovačević, 5. b

Intervju s šolsko svetovalno delavko, gospo Antonelo Vovk

Koliko let ste že na naši šoli?
Na tej šoli sem že 6 let.

Kaj vse oziroma komu na šoli pomagata kot svetovalna delavka?

Pomagam učencem, staršem, učiteljem in strokovnim delavcem šole.

Kako pomagata Romom?

Pomagam pri tem, da jih drugi spoznajo v pravi luči in jih jemljejo kot enakovredne. Nudim jim dodatno pomoč, tako da jim razlagam učno snov na lažji način.

Kaj so najpogostejši razlogi, da učenci prihajajo k vam?

Nesoglasja, prepiri, pretepi, nasilje v družini, stiska, ker nimajo prijateljev in ker se učenci ne znajo učiti.

Ali je kakšen dogodek, ki vam je za vedno ostal v spominu?

Spominjam se dogodka, ko so se učenci učiteljice Zvonke skrili v moj kabinet. Spominjam se tudi 90. obletnice Adamičeve in vate.

Kaj svetujete učencem in staršem?

Ni pomembno, da misliš samo nase. Poskusi razumeti tudi druge.

Gala Novak in Hana Burnik, 5. b

Nina Vidovič, 4. c

Intervju z Vidom Valičem

Ali ste bili v razredu / v šoli faca (ste bili smešni)?

Jaz bolj upam, da sem bil bolj duhovit kot smešen, čeprav najbrž temu ni bilo vedno tako. Drugače pa v osnovni šoli še ne, mogoče v šestem, sedmem in osmem razredu, ko sem prišel v puberteto. Takrat sem se začel zafrkavati in upirati sistemu. V srednji šoli pa sem se v prvem letniku udeležil dramskega krožka, kjer se je moje zafrkavanje še bolj utrdilo.

Ali česa v šoli niste marali?

Nisem maral primitivizma in agresije. Takrat nisem razumel, zakaj bi se nekdo rad stepel ali nekoga žalil ali ga celo poškoval pred drugimi učenci in učenkami. Ne samo, da nisem razumel, zelo neumno in strahopetno se mi je zdelo, in tako se mi zdi še danes. Na srečo ni bilo veliko takih na šoli, a kljub temu da jih je bilo malo, so mi vseeno šli na živce.

Vam je bila hrana v šoli všeč?

Mislím, da smo mi imeli veliko boljše hrano kot jo sedaj streže-

jo v šolah. Pri nas kuharice niso dobile vnaprej pripravljenih paketov, ki so jih potem samo pogrele in servirale, ampak so dejansko pripravile in skuhale kosilo. Seveda je bilo odvisno od kuharice, ali je bilo kosilo dobro ali ne, ampak nikoli ni bilo slabo.

Ste hodili na kakšno interesno dejavnost, šport?

Jaz sem se od šestega do desetega leta učil igrati klavir, od 6. do 13. leta sem treniral latinskoameriške in standardne plesne in od 10. do 15. leta sem treniral košarko. To so bili moji glavni hobiji. Dramski krožek pa je prišel šele v srednji šoli, se pravi, ko sem bil star 14 let.

Se je v osnovni šoli kaj zgodilo, česar niste pozabili še danes?

Marsikaj se je zgodilo v osnovni šoli, česar ne bom nikoli pozabil. Te spomine je treba obdržati in si jih vsake toliko časa priklicati v spomin,

da jih slučajno ne pozabiš.

Je še kdo iz vašega razreda ali šole zdaj znana osebnost?

Iz osnovne šole mislim da ne. Iz srednje pa jih je ene par. Dva sta celo moja prijatelja oz. prijatelj in prijateljica. Skupaj smo namreč hodili na dramski krožek in kasneje improvizirali v Šili (šolski impro ligi) ter Impro ligi.

Ilka Gantar Kovačević, 5. b

Hana Burnik, 5. b

Pesniški kotiček — večpomenke

Klop

Ko usedem se na klop,
se name prisesa klop.
Ko gledam tekmo,
me je vedno speklo.

Ko poskušam dati ga dol,
izgleda kot velikanski fižol.
Vrgla ga bom z brega dol,
in si naredila pogon.

Izstrelili me v vesolje,
mi je vedno bolje.
Priletela bom dol,
in si ogledala moj velikanski fižol.

Luciana Njavro, 4. c

Zemlja

Naša Zemlja,
lepa zemlja,
res radi jo imamo,
in z njo se veliko igramo.

Na Zemlji je zemlja,
in na zemlji smo mi,
ko nabiramo zelenjavo,
se umažemo vsi.

Kiara Garbas, 4. c

Dve lučki

Živjo, jaz sem regratova lučka,
in pišem se Bučka.
Jaz sem pa sladoleдна lučka,
in sem mučka.

Kako si vodena
kot vodna pena.
Ti si pa slepa
kot kepa.

Jaz sem na tebi,
ko pihaš v temi.
Jaz se talim,
kot Prešernov kip.

Nina Vidovič, 4. c

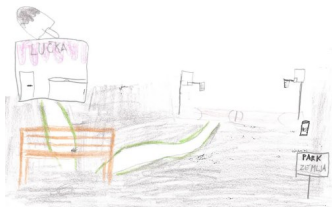
Jurček sreča Milko

Jurček je jedel Milko,
in srečal prijateljico Milko.
Skupaj sta se usedla na
klop,
kjer je sedel klop.

Šla sta si po lučko,
in tam srečala še Lučko.
Pogledali so v nebo,
ki je bilo tako lepo.

Ko so lučko vrgli v koš,
so šli metat na koš.
Tako so preživeli lep dan
v parku Zemlja, kjer
je bila vlažna zemlja.

Vita Popović, 4. c

Srečanje

Nekega dne
se srečata lisička
in Jurček.

Kdo si pa ti?
Vpraša lisička.
Jaz sem Jurček.
Sem poseben, ker po meni
raste goba.

Po meni tudi, reče lisička.
Po meni pa ne,
se žalostno oglasi neki glas.
To je bil zmaj.
Jaz pa letim po nebu
in z mano se lahko otrok igra.

Teja Sladič, 4. c

Lep dan

Naša mala Lučka je veliko
sladoleđno lučko.
Pustimo ji razmišljati z glavo,
ne z zelnato glavo.

Jaz sem se usedla na klop
in dobila klopa,
Milko čokolado
in zraven stoji krava Milka.

Jurček je šel po jurčke,
in zraven tudi jaz.
Lepo smo se imeli.
Bi šla še mama,
a ni sama.

Maša Šterbenc, 4. c

Pesniški kotiček — branje in knjige

Knjige so sanje

Knjige so sanje,
knjige so znanje,
ki v domišljijo nas peljejo.

Zlati ključ
odpira nam
vrata, da
vstopimo v
drugi svet.

Tam čakajo
nas pravljice
in palčki, ki
delajo kot mravljice.

Sneguljčica,
Trnuljčica,
Pepelka in
drugi pravljичni
junaki, ki
čakajo na nas.

Z vlakcem domišljije
se peljemo v ta svet,
ki najdemo ga
v knjigah.

Vita Popović, 4. c

Pesem o branju

Knjiga me briga,
zakaj me briga,
če pa je moja
najljubša figa.

Knjiga je moja
najljubša figa.

Figa je knjiga,
moja najljubša
knjiga.

Moja knjiga me briga,
zakaj?
Ne briga me,
moja najljubša
knjiga je Pika.

Lupita Brajdič, 4. c

Pesem o knjigi

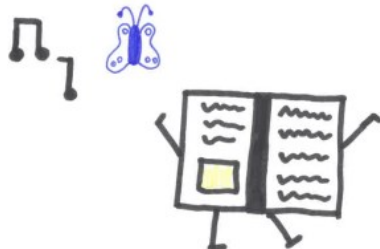
Knjiga je
svetovna figa,
v njej so črke,
ki jih beremo in
vsaka knjiga
vedno zažiga.

Branje nikoli ne
izgubi čara,
ker v knjigi vedno
nekaj se dogaja.

Luka Travnik, 4. c

Knjiga miga

Moja knjiga vedno miga,
pleše, se zvija, o mama mija,
ko bi vsaj lahko kaj spala,
saj se zvija in pleše celo noč.

Ko ji rečem, naj že neha,
vedno me grdo res gleda,
ko pa primem jo v roke,
vedno zmuzne se na noge,
pleše in se zvija, o mama mija.

Sklenila sem, da grem do deda,
ali pa do soseda,
da izmuznem se tega nereda,
a, ko jo ded je končno vzel,
vem, da se dobro bo imel.

Kiara Garbas, 4. c

Pesem o branju

Branje je znanje,
ko bereš vsak dan,
tudi, ko si zaspan.
Branje ti domišljijo gradi,
tudi, ko si v kopalnici.
Ko bereš, si lahko z mislimi
povsod.

V skrivnostni deželi,
nad oblaki
in kjer koli drugje.

Branje je kot znanje,
je kot domišljija.
Po knjigo v knjižnico in
brati doma.
Branje je ključ do uspeha.

Kristjan Olenik-Ribič, 4. c

Čarobna knjiga

Knjiga sama poletela,
kam jo ptička bo vzela?
Tja med hribe,
tja med gore,
tja med polja bo ušla.

Naša knjiga
je kot figa,
sredi širnega morja,
sama, sama bo živila,
nima pojma, kam bo šla,
sredi širnega morja.

Naša knjiga se izgubila,
v knjižnico bi rada šla.
Če se ne bi izgubila,
bi v knjižnici bila.

Nina Vidovič, 4. c

Ilkin pesniški kotiček

TEŽAVA

težava ni breme
golazen ali pošast
je izziv
ki poslalo ti ga je veselje
a pozor!
želi le najbolje

ZUNANJOST

črn ali bel
suh ali debel
če nekdo je drugačen kot ti
mu ni treba polomit kosti

vendar le
človek je
kot ti
in mi vsi

zaradi takih stvari
kot so te reči
se vojne pojavljajo
in življenja poslavljajo

NEROJSTNI DAN

zakaj bi imel
enkrat na leto
lepo obleko
na rojstnem dnevu

če pa bi zamenu
bi imel vsak dan
razen en dan
nerojstni dan

ŽIVLJENJE

življenje ni trpljenje
je resničen svet
pač za umret

življenje je včasih
težava v srcu
in včasih sreča v glavi

zato, ko si v težavi
3 krat vdihni
in jezo izpihni

NAŠ PLANET

ta naš prečudovit planet
za umret
nam dal je življenje
ker prijazno je njegovo mne-
nje
mi pa kvarimo ga
ker čist nas briga

nekdo se ne zaveda
ali spregleda
kakšni pujsi smo mi
ko kupujemo plastične stvari

STAROST

sprejmi jo s ponosom
no, z lepim odnosom
imej se lepo
s prijateljico

Ilka Gantar Kovačević, 5. b

Pravljični krožek se predstavi

Že od leta 2009 vsako leto v okviru pravljичnega krožka nastajajo pravljice. Učenci, ki pravljični krožek obiskujejo, poslušajo pravljice in se nato prelevijo tudi v pisatelje. S pomočjo mentorice ustvarjajo različne krajše in malo daljše pripovedke in kratke zgodbe. Vsako leto se nato prijavijo na natečaj »Z domišljijo na potep« in tekmujejo za prestižen naziv - najboljši pisatelj in izdajo svoje pravljice v knjižni obliki. S ponosom vam

lahko povem, da si nekaj naših pravljic lahko izposodite v knjižnici. Naj vam nanizam nekaj naslovov: Črni muc, Pikaš, Maček Franko, Krtek in njegova senca, O hrtu Kalu, Samo-rog, Žirafja trmoglavka, Nagajivi Mili, Zakaj ne morem spati, Pingvin Bumbim, Nino v knjižnici, Zajčkov uspeh in Prijateljstvo brez meja.

Tudi v letošnjem letu so se naši pravljičarji izkazali kot pravi pravljični mojstri, saj bo njihova pravljica izdana v knjižni obliki, zasedli pa so častno 1. mesto. Nevzgojeni zmajček bo poletel med naše šolske klopi verjetno v naslednjem šolskem letu in preginal ves strah, negotovost,

bolezni in med nas prinesel majhne, nagajive in predvsem smešne dogodivščine.

Naj se pod vašimi pisali zapraši in zakadi domišljjski prah. Ustvarjajte, pišite, rišite in bodite ustvarjalni. List papirja je popisan veliko lepši kot bel, kajne?

Tanja Galli

Smešnice, zapisane v času učenja na daljavo

Kar ena sobota

Lan (na igrišču): Kako ste kaj, prijatelji?

Brane (sedi na travi): Ah, bo.

Lan (stopi do Jureta): Kako si pa ti kaj, Jurček?

Jure (na glavi ima led): Ne prav dobro.

Brane (vpraša): Kaj pa se je zgodilo?

Jure (odloži led): Ko smo včeraj pospravljali klet, sem splezal na omara, da bi videl, kaj je v škatli, a mi je v hipu na glavo padla velika plastična punčka.

Miha (žalostno): Ojoj!!!! ...

Brane: Pojdimo se igrat.

Lan: Kaj pa?

Brane: Nogomet!

Miha (si misli): Joj, ne znam igrati nogometa. Zadnjič smo s prijatelji igrali in smo zaradi mene izgubili. Vsi so bili jezni name. Moram se izmuzniti.

Lan: Miha, pridi z nami!

Miha: Ne morem, delat grem za šolo! (steče domov)

Lan: Saj danes ni šole, sobota je!

Brane: Ta Miha je pa res ena pojava.

Jure: Ha, ha, ha, ha.

Lan: Ja, Miha ga pa piha! Ha, ha, ha, ha.

Kiara Garbas, 4. c

Kosilo

Blaž: Kaj je to?

Mami: To je juha?

Blaž: Meni izgleda kot brozga.

Mami: Pojej, ker je to za kosilo.

Blaž: Ne, raje bi lazanjo.

Mami: Medtem ko bom nakupovala, pojej vso juho. (Mami gre nakupovat.)

Blaž: Poiskal bom to lazanjo,

le kam jo je skrila?

Blaž: A, našel sem jo! (Blaž poje pol lazanje.)

Blaž: Da ne bo opazila, bom dal na pladenj nekaj toasta. 2 uri kasneje ...

Mami: Vrnila sem se. (Oče pride iz službe, mami mu ponudi lazanjo.)

Oči: Super, lačen sem. (Oče odgrne krpo.)

Oči: Toast?!

Mami: Blaž!

Blaž: Hm, ja, mudi se mi na trening. Adijo!

Blaž Malovrh, 4. c

Čas karantene

Kiara: Oj.

Luci: Oj.

Kiara: Kaj delaš?

Luci: Ammmmm. Gledam TV.

Kiara: A ni tako, da je danes šola?

Luci: Ne, korona je.

Kiara: Ja, ampak še vedno moraš delati za šolo.

Luci: Ja, saj delam, sam ti si me vprašala, a je danes šola.

Kiara: Aja, sej res. Ura je šele 8.00, ti si pa že vse naredila za šolo?

Luci: Ja, pridna, a ne?

Kiara: Ja, zelo ...

Luci: Zbudila sem se ob 5.30 in začela delati za šolo. To je zato, da bi imela več prostega časa.

Kiara: Super, pridna.

Luci: Zdaj moram it delat za šolo. Čav.

Kiara: Za šolo???

Luciana Njavro, 4. c

V šoli

Jure, Miha in Janez: Dobro jutro, učiteljica!

Učiteljica: Dobro jutro! Zamujate! No, Jure, pa ti povej prvi, zakaj si zamudil v šolo.

Jure: Pomagal sem stari gospe čez cesto.

Učiteljica: Pohvaljen! Kaj pa ti, Miha?

Miha: Tudi jaz sem ji pomagal čez cesto.

Učiteljica: Kako pa?

Miha: Jure ji je pomagal z desne, jaz pa z leve strani.

Učiteljica: Tudi ti si pohvaljen. Kaj pa ti, Janez?

Janez: Tudi jaz sem ji pomagal.

Učiteljica: Kako si ji pa ti pomagal?

Janez: Jaz sem jo porival od zadaj, saj sploh ni hotela čez cesto!

Ostali učenci: Ha, ha, ha ...

Vita Popović, 4. c

Zaradi prekinitve epidemije ugodno prodam 30 paketov WC papirja, 3 kg kvasa in 32 kg moke ...

Matic Kastelec, 4. b

1. a in 1. b

Smešnica o Loleku in Boleku

Bolek: Danes mi je zelo dolgčas. Lolek, imaš kakšno dobro zamisel?

Lolek: Naj razmislim. Že vem! Pojdiva v lunapark!

Bolek: Zakaj pa?

Lolek: Ker je tam zabavno!

Bolek: Meni je prav.

Lolek: Tako, prispela sva.

Kam bi šel najprej?

Bolek: Lahko na vrtiljak.

Policist: Ja, kaj pa delata tukaj?

Lolek: Ja, zabavava se, kaj pa drugega?

Policist: Kaj ne vesta, da je ta lunapark zaprt že dva meseca?

Bolek: Saj se mi je čudno zdelo, ker se ni nič vrtelo, luči niso delovale in ni bilo glasbe.

Lolek: Jaz sem pa mislil, da sva prišla opazovati nedelujoče naprave.

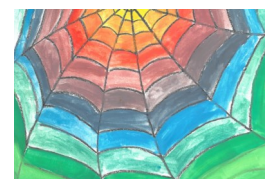
Policist: A se vidva hecata? Gremo na policijsko postajo, fanta!

Bolek: Joj, prosim, ne! Nisva nalašč.

Policist: Prav. Tokrat vaju izpustim, z opominom.

Bolek: Hvala, gospod policist.

Lolek: Res, hvala vam, policist.

Manca Grum, 5. a

Bolek: Nasvidenje, policist!

Lolek: Zdaj morava bolj paziti!

Bolek: Ja, res. Vsak dan bova gledala poročila, da veva, kaj je odprto ali zaprto in kaj se sme in česa se ne sme.

Lolek: Dogovorjeno. Zdaj pa se odpraviva proti domu.

Zala Zupančič, 4. b

Učenci svetujejo

Učenje na daljavo

Delaj sproti.

Delaj dopoldan, ko si še spočit.

Poskušaj narediti čim več v enem dnevu.

Veliko časa izkoristi na prostem.

Naredi si dnevni urnik, delo si razporedi enakomerno.

Najprej naredi težjo snov, nato lažjo.

Če ne razumeš snovi, vprašaj učiteljico prek računalnika ali telefona.

Učenci 4. b

Korona nasveti

Življenje se je zdaj spremenilo. Zaradi koronavirusa smo sprejeli drugačne ukrepe. Nekaterih ukrepov ljudje ne upoštevajo, zato jih je treba opozoriti na širjenje koronavirusa.

Držimo varnostno razdaljo.

Pravilno si umivamo in razkužujemo roke.

Manjkrat hodimo v trgovino.

V zaprtih majhnih javnih prostorih imamo masko.

Omejimo druženje.

Več časa preživimo na svežem zraku.

Ne posojamo si osebnih stvari.

Če imaš znake okužbe, ostaneš doma.

Če bomo upoštevali ukrepe, bomo preprečili okužbo.

Matic Kastelec in

Brina Gazi, 4. b

Šolanje na daljavo

Šolanje na daljavo se mi je zdelo zelo v redu. Stvari si lahko naredil že v torek ali sredo. V šoli pa ti tega ne morejo omogočiti. Dobro so pripravili razlago in navodila. Lahko si delal, kadar si želel, le vse si moral narediti. Všeč mi je bilo to, da si

po zaključenem delu lahko šel takoj ven. Dobro je bilo tudi, ker si lahko malo brskal po računalniku. Dela ni bilo veliko, zato sem bil večino časa prost. Všeč mi je tudi, ker so nam učiteljice omogočile pogovor prek

Zooma. Zabavno je bilo delati z bratom, ker smo se ves čas smejali. Dobro je bilo, ker nam je bila vsaka stvar, ki je kdo od nas ni znal, smešna.

Matic Kastelec, 4. b

Bralni molji priporočajo

Ronja, razbojniška hči

Všeč nama je bilo, ker je bila Ronja naravna in je rada pomagala drugim. Priporočava jo zato, ker je bila zabavna, smešna, razburjena in poučna knjiga. Če si pustolovec in imaš rad naravo, preberi to knjigo.

Teja Sladič in Vita Popović, 4. c

Dnevnik nabritega mulca

Moja najljubša knjiga je Dnevnik nabritega mulca, Kolo sreče, katere popolnoma cele obnove ne bom napisal, saj želim, da sami preberete. Govori o dveh prijateljih, Gregu in Nejcu. Priporočam jo, ker je zabavna. Napisal jo je Jeff Kinney, kmalu bo izšla že 15. knjiga o Nabritem mulcu. Prodanih pa je bilo že več kot 500 milijonov izvodov njegovih knjig.

Nejc Mahovlich Habjan, 4.c

Pozor!

Prihaja David Walliams

David Walliams je komik, TV osebnost in pisatelj. Ne piše le za otroke, ampak tudi za odrasle. V knjigah pa vedno nastopi deček Alfi, ki je poimenovan po njegovem sinu.

Ati v zagati

Knjiga govori o očetu, ki je bil odličen dirkač. A na žalost se je na tekmovanju poškodoval in izgubil nogo ter veliko denarja. Tako oče Drago in sin Franci postaneta revna. Ker oče želi spremeniti njuno življenje na bolje, se odloči oropati banko s Šefetom in njegovima pajdašema. Toda ali se oče Drago sploh zaveda, v kakšno zagato je zabrodil? Če želiš izvedeti več, knjigo poišči v knjižnici in si jo preberi.

Hana Burnik, 5. b

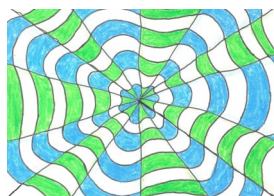

Lara Mišljenovič, 1. a

Raziskovalne naloge v 4. in 5. razredu

V letošnjem šolskem letu smo učenci, ki zmoremo več, v četrtem in petem razredu izdelali raziskovalne naloge. Najprej nismo znali vsega delati z računalniki, zato nas je učiteljica Zvonka Pekolj, naša mentorica, peljala na matično šolo na Tovarniško, kjer nam je učiteljica računalništva, Marina Furlan, pokazala nekaj osnov. Po parih dneh smo se že vsi naučili delati na računalniku. Izbrati smo si morali temo in narediti anketo ter postaviti hipoteze. Ankete smo dali učencem četrtega in petega razreda, da bi odgovorili na vprašanja. Nato smo jih analizirali, izde-

lali grafe ter primerjali naša mnenja, torej hipoteze, z njihovimi odgovori. Mislili smo, da bomo predstavili naše izdelke razredom ter se udeležili 19. regijskega srečanja mladih raziskovalcev, a je vmes vskočil koronavirus. Po skoraj treh mesecih učenja na daljavo so nam ocenjevalci raziskovalnih nalog podali povratne informacije o našem delu. Vsi smo bili zadovoljni. Komaj čakamo, da bomo drugo leto spet začeli na novo.

Matic Mehle, 5. a

Napisali smo štiri raziskovalne naloge:

IZOLATORJI IN PREVODNIKI ELEKTRIČNEGA TOKA
Luka Travnik, Kristjan Olenik Ribič, 4. c

ODNOS PETOŠOLCEV DO FILMOV
Kiara Garbas, Luciana Njavro, 4. c

VARNOST NA SPLETU
Vita Popović, 4. c

NASILJE MED PETOŠOLCI
Lia Hočevar, Hana Burnik, Keira Harley 5. b

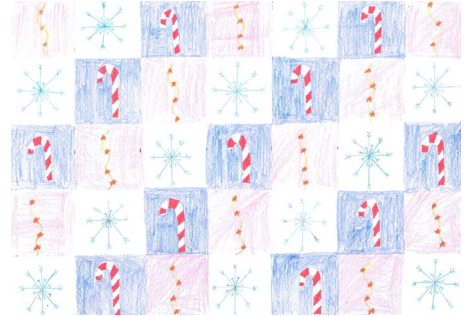
Vita Popović, 4. c

Kjer je volja, je moč

S sošolkama sem izdelovala raziskovalno nalogo o nasilju med vrstniki. Potrebno je bilo veliko dela, a skupaj nam je uspelo. Bili so vzponi in padci. Zaradi epidemije smo se od raziskovalne naloge oddaljile, nismo ji več namenjale pozornosti. Globoko v sebi smo vedele, da jo močno želimo dokončati in smo jo.

Naučile smo se ogromno novih stvari. Čeprav je bilo veliko dela, smo se ob njem zabavale. Vsakič znova smo našle novo stvar, da smo se imele lepo. Pri delu so nam pomagali učitelji, starši, vrstniki, svetovalne delavke in skupaj nam je uspelo. Saj veste, kako pravi pregovor: »Kjer je volja, je moč«.

Hana Burnik, 5. b

Vita Popovič, 4. c

Ob zaključku neverjetnega šolskega leta ...

... sem neizmerno hvaležna, da smo ga dočakali vsi. Ne pričakovano zaprtje šole nas je vse potisnilo v situacijo, ko smo se morali zelo hitro in brez priprav prilagoditi. Mogoče se je sprva zdelo, da bomo doma zgolj dva tedna, a se je obdobje nepredstavljivo podaljšalo. Vsem je prineslo številne nove izkušnje. Začutili smo, da šolanje v šoli ni

samoumevno, in spoznali, kako zahtevno je učiti se na daljavo, hkrati pa smo odkrili številna e-orodja in se jih tudi naučili uporabljati. Na naše veliko veselje pouk zaključujemo skupaj »v hiši znanja«, kot zapojemo v šolski himni.

Pred vami je 68 počitniških dni. Naj bodo prijetni.

Počnite stvari, za katere med šolskim letom ni bilo dovolj priložnosti.

Vse dobro vam želim.

Janja Zupančič
ravnateljica

Rezultati ankete med učenci

NAJ IZVAJALCI

1. Nina Pušlar
2. Ariana Grande, Nika Zorjan
3. Challe Shalle
4. Queen, Taylor Swift
5. Lil Nas X, Camila Cabello

NAJ PESMI

1. Lil Nas X: Old town road
2. Camila Cabello: Senorita
3. S.I.T.: Vročje
4. Lil Dicky: Earth
5. Challe Shalle: Lagano

Adamčkov časopis, časopis učencev DE Adamičeva, OŠ LA Grosuplje
Uredniški odbor: Teja Sladič, Nejc Mahovlich Habjan, Vita Popović, Hana Burnik,
Lia Hočevar, Ilka Gantar Kovačević, Gala Novak, Keira Harley
Mentorica: Zvonka Pekolj
Lektorirala: Andreja Cigale
Izdajatelj in založnik: OŠ LA Grosuplje, 1. izdaja
Odgovorna oseba: Janja Zupančič
Letnica izdaje: 2020
Spletni naslov publikacije: <http://www.oslag.si/>